

Redactor responsabil :
IUSTIN ARDELEAN.

Abonamentele se fac,
plătindu-se naînte în
Oradea-Mare.

Ese în fiecare Duminică.

PREȚUL :

Pe $\frac{1}{4}$ de an 1 fl. 50 cr.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 3 fl. — cr.
Pe un an 6 fl. — cr.

Pentru România și
străinătate, un an 20 fr.

Istratie Plăcintă.

(Poet gr. or. și prosaist gr. cat.)

Of, of, of, iubitorilor cetitorilor gr. orientali, și ah, ah, ah, dragălașelor cetitoare gr. catolice !

De mult nu ne-am vădit !

Causa ? . . . Cred că o știți cu toții și cu toate :
resboiul ispaniolo-american, ori americano ispaniol,
după plac.

Acest fatal *resboi* a împedecat apariția *valo-róse-*
lor mele (d)opuri literare !

În *sgomotul* asurător al armelor nici cei mai
flegmatici poeți și nici cei mai sanguinici prosaiști n'au
cântat cu lira ori cu dipla, necum să cânt eu, modes-

tul *bărdaș* interconfesional . . . Aă care dintre d-văstră
ați cutezat a auzi, de când cu începerea *resboiului*,
dulcele accente ale diploilor lui Dr *Von Iga*, ori *Bortoș*
Ghiță ? . . . Nu și nu ! Nu, fiindcă maxima latinească de
sigur va dice, că «*in xgomotum resboiensis tacent Musae*».

Pe întinsa oglindă a oceanului atlantic ispaniolii
jocă de-a popicele cu americanii ; între Sibiiu și Blaj
diplomații puterilor gr. orientale și a celor gr. catolice
schimbă necontentit și cu puteri „unite“, chiar „telegra-
fice“ cele mai aspre note, din cari putem deduce cu
siguranță nesigură, sau cu o nesiguranță sigură, că nu
mai pôte fi nici atâta timp îndărăpt, cât a fost dela
potop până acuma, până la o desperată *incaierare* in-
terconfesională. *Smigelszky* și-a trimis deja dinții la
arsenalul din Beșimbac pentru ascuțire, iar Dr *Ilie*
Cristea a procurat o sumedenie de tunuri versate din
cel mai veritabil cașcaval din Rășnovi. Nu mă îndoiesc
decî nici ca o *neueuă* măcar de amăritul rezultat al
acestei fatale *flocăiturii*. Prevăd adecă, că „inter duos
litigantes“ Sfințenia Sa, vlădicul archiepiscopesc *Colac*,
m. p. se va bucura mai mult, punând sfânta sa ghiară
pe beligeranții și adnexându-i fără nici o vorbă diecesei
sale cărncredinciose.

După acest act istoric va urma armistițiul per-
manent, când apoi de pe câmpul luptei se vor aduna
flocile remășițe de pe capul beligerantului *Cristea*,
pentru că de pe capul lui *Smigelszky* se remână pe
câmpul luptei astfel de *rarity*, e o imposibilitate fizică,
ori absurditate supernaturală. Dar totuși o să se gă-

sească pe câmpul de luptă și remășițe de ale beligerantului Smigelszki, anume: *fire barbiculară* din minunata barbă a acestuia. Din aceste podobe plivite reciproc se va împleti o fenomenală sucitură, care apoi înodându-se, va scóte la iveală cel mai perfect *nod gordian* românesc, neputându-se afla pe el nici cu lupa chiar *nexul causal*. Acest nod apoi va fi prezentat președintelui Ligei (secția Poplaca) ca un semn de mare progres în chestia națională.

Predarea acestei relicvii se va face de mine cu următorul discurs-programă, panegirico-poetico-beletrist:

Sum *unit* în cele bune
Cu Românul care pune
Trebile naționale
Mai pre sus de interese
Meschine și personale,
Și de traiul de la mese! . . .
Neunit voi fi cu frații
Timiți, lași, șovăitori,
Și dușman de șapte ori
Voi fi cu toți renegații!
Și-oii scria o epopă
Numai despre *neunire*,
Rugând pe dracu să-î iee
Din poporul românesc
Pe toți cei schimbați la fire,
Cari mereu se tot sfădesc.

Piară „unitul“ cel care
Pe frate-seu „oriental“
Î-l mustră fără cruțare
Pentru că nu e — „papal“.

Piară „orientalul“ care
Pe frate-seu cel „unit“
Nu-î iubește, ci-î urêște
În mod ne mai pomenit.

Doră frați suntem cu toții
De la o comună mamă;
Gândiți-vă și ce faceți,
Bine vă trageți de samă! . . .

Învęțați voi de la unguři
Catolic și reformați:
Ei, când vorba e de „nemzet“
Toți cu toți sunt *buni frați*! . . .

După acest poetic discurs al meu, am mare speranță, că atât asistenții gr. catolici, cât și cei gr. orientali se vor îmbăla reciproc, iar popa uniat *Dringău* din Șimand va rivalisa cu popa neuniat *Mandea* din Porumbac întru risipirea unui buglan de horincă, drept „magnum aldomaș“.

Vedeți dară bine, drăgălașelor cetitoare gr. catolice și iubitorilor cetitori gr. orientali, ce gróznică misiune am eu pe suprafața globului de imală în calitate de literat amestecat, adecă în calitate de bidigană interconfesională. Și cum să nu am eu o *gróznică* misiune, când trebuie să împac pe cei mai înfricoșai beligeranți? . . . Noi tocmai așa nu putem fi fără de sfadă,

cum nu póte fi códa oii fără de scai, ceea ce în fine nu e mirare, deacă ne gândim, că tot neamul nost s'a plămădit din sfada puternicilor nosti strămoși Traian și Decebal.

Dar una e încă, drăgălașilor cetitori de genul neutru, ce mă îngrijește și anume: Deacă armadiile interconfesionale vor căpăta căluș în gură și se va restabili pacea, atunci în diaristica noastră interconfesională va urma sezonul castraveților și astfel nu vor mai avea obiect de ceartă. Și óre ce obiect de ceartă se mai găsim pe atunci, că nucumva să se moleșească puterile ostașilor dedați la flocăială? . . . Iată o întrebare, care multor diblămați le va sparge căpăținele cele de curechiu.

Aha! Totuși am aflat cu mintea mea covăsită, că cel mai șiculan măr de ceartă, bun de adus pe tapet, ar fi să fie: *lupta politicălósă*.

Deci dară, iubii cetitori și drăgălașe cetitoare „acum ori nici odată“ pregătiți-vă de o oribilă luptă. Eu voi fi pe partea d-vóstră ca literat amestecat cu următorul program:

Melcul merge încet, încet,
Gânditor ca și-un poet;
Racul sprinten dând napoi
Mergă 'n fugă spre noroi.

Cu molatecii noști pași
Tot napoi suntem remași;
Deci încet mai meargă dracii,
Ci prindând odată minte
Și cu gândul tot „nainte“
Să mai mergem și — *ca racii*.

Acum, drăgălașelor cetitoare gr. catolice și iubitorilor cetitori gr. orientali, până la revedere î-mi permit a vă ruga să *înouiți abonamentele la «Vulturul»*, că numai acest organ mai este, de la care mai putem aștepta atât deslegarea *nodului gordian românesc*, cât și aflarea mult doritului *nex causal*.

Dumnezeu să facă pe Smigelszki archimandrit, pe Dr. Ilie Cristea prepo-it, pe mine patriarh în Carloviț și pe d-vóstră pasionați cetitori și buni plătitori ai „Vulturului“!!!

În școlă.

Dascălul: Măi Giurcă, câte sunt cele mai indispensabile elemente în lume?

Elevul: Patru.

Dascălul: Fórte bine! Și cari sunt acelea? Să mi-le înșir!

Elevul: Pământul, focul, aerul și . . . (elevul se încurecă; dascălul caută să-î ajute memoria și începe):
— No, Giurcă, dar cu ce te speli tu dimineața de regulă?

Elevul (repentin): Pământul, focul, aerul și — *săpunul*.

Mângăierea țiganului.

(Anecdota populară.)

Țiganul *Ilie Scrum*

Intr'o Ți mergea pe drum
 Încordat drept ca și-un Țap
 C'o Țlă de lapte 'n cap.
 Și cum mergea 'ncetinel
 Ia, că trece p'ângă el
 Încordat într'un hinte
 Domnul fisolgăbiră.
 Țiganul iute-l zărește
 Și uitând de Țla sa,
 Dă din cap și mulțumește:
 „Trăiască Măria Sa!” ...
Devlă tate murolate,
 Ce năcaz, că bunul lapte
 Restornându-se din Țlă
 Se veasă la el în pólă.
 Și remas singur țiganul
 Se cătrănește sermanul:
 „Mearsă laptele, seracu,
 Cu Măria Sa la dracu!
 Spusă-mi, Țe, nănașa mie,
 Că suntem în postu mare
 Când creștinilor li-e dată
 Să trăiască cu 'nfrênare!
 Ba-mi mai spusă încă una,
 Că unora nu s'arată
 Să se 'nfrupte 'n totdeauna!
 Și eă om, da om cuminte,
 Om de șeasădecî de anî,
 Ce-s cu neamuri și cu stare
 Și cu omenie mare,
 Mă iaă după alți țiganî
 Și-a nănașei dulcî cuvinte
 Nu le-ascult și nu le crez,
 Ci-s gata să mă 'nfruptez! ? ...
 Decât să-l fi dus acasă
 Și să-l bag în blid pe masă,
 Iar Purdel și cu Iovel
 Să se bată de la el
 Și să povestească 'n sat
 De laptele ce-or mâncat
 Și s'audă popa nost,
 Popa nostru hăl cinstit,
 Popa *Borza* din Valhid
 Că m'am imfruptat în post;
 De cât se cad în păcat,
Maă bine că s'a versat! ...

Don Ramiro.

Din Enciclopedia «Vulturului».

(Explicațiuni scurte.)

Eroă tragicomic = Zola — dezolat.
Dr Lauran = misionar — demisionat.
Pituk Béla = prav — depravat.
Burdea Koszti = primar — deprimat.
Moneasa = raiă — derailat.
Nevastă care fuđe = «Fraă» — defraudată.
Renegați = plural — deplorabil.

Interwiev.

(Făcut de d-nul Hilarion *Scriba*, archipăsăresc raportor al «Vulturului».)

La Szamosujvári Fános.

Lă : Sărut mâna.*El* : Jó napot !*Eă* : Nu mă cunosteți, Escelență ?*El* : Încă n'am avut onóre.*Eă* : Regret, că n'ați avut, când de aceasta buruiană mai toți ómenii aă.*El* : Par'că d-ta ești nebun ? !*Eă* : Și de unde deduceți că nu sum *bun* ?*El* : Vreă să Țic *bolând!**Eă* : Va să Țică nărod ?*El* : Da, da ! Mi se pare că cam așa.*Eă* : Nu tocmai, dar simțesc, că-mi lipsește o dógă. Nu m'ați împrumutá Escelență de una ?*El* : Aș face-o prea bucuros, dar nici eă n'am destule.*Eă* : Hu, Escelență, cum se póte ? Orî n'aveți în jurul Esc. vóștre destui armenî dogari ?*El* : Ba, da, dar și eî când ar avea destule, n'ar sta în jurul meă.*Eă* : Dar să trecem, Escelență, pentru că din ce n'aveți nici împrumutá nu mă puteți, adecă : de unde nu-i, nici Dumneđeă nu póte lua, și să vė predaă pentru ce am venit.*El* : Să aud.*Eă* : Ce părere aveți, Escelență, despre noul vlădic archipăsăresc, despre Sfințenia Sa d-nul Colac ?*El* : Nu știu nimica, dar în fine nici nu mă prea interesează Sfințenia Sa. El, deacă ar avea barem numai nițică cioplire modernă și barem un pic de simț etic, ar fi trebuit să-mi trimită și mie, colegului seă, vr'o *notă oficiósă* despre denumirea sa; dar ... să vede că e șismatic.*Eă* : Pardon, Escelență, dar Sfințenia Sa, d-nul vlădic Colac nu e șismatic, fără e șismatico-neșismatic cârncredincios, adecă vlădic de gen neutru, care cu ajutorul lui Dumneđeă i-și va mări încet cu încetul diecesa sa, cónstătă'óre ađi numai din parochii gr. orientale, și cu parochii gr. catolice.*El* : De unde ?*Eă* : De unde ? ! ... În diecesa Escelenției vóștre dóră se vor afla parochii bune de adnecsat diecesei Sfințeniei Sale Colac ? !*El* : Ba în diecesa dracului. Din a mea diecesă n'a adnecsa colegul Colac nici o filie măcar.*Eă* : Ei bine, dar deacă Majestatea Sa archipăsă-

rească totuși se va îndura ai amplifica diecesa cu protopopiatul Băii-Sprîi?

El: Pe Pap Pișta, căpacul acestui protopopiat nu-l las odată cu capul. Fără el nu pot fi nici pe un moment, întocmai precum nu pôte fi purcarul fără cânele seü credincios!

Eü: Sfatul meu ar fi, Escelență, că mai bine se fusionați, barem atunci n'ați avea hârțuială.

El: Tot bine, dar o fusiune permanentă tot n'ar fi întră noi posibilă. Am merge până la purgător numai, acolo apoi — fiind colegul Colac șismatic — ar trebui să ne despărțim, unul în „hăis“, celalalt în „cea“; colegul Colac ar merge *direct* în iad.

Eü: Și Escelența voastră?

El: No, eü aş trece *mai înainte* prin purgător...

Eü: Cale bună!

El: Mulțam!

Eü: Remas bun, Escelență, merg, că vęd că nu vę invoiți la nimica.

El: Nu. Aplecație! Binecuvântarea mea fiule!

Eü: Să mă ferească Dumnezeu de ea!...

Lumpacius Vagabundescu.

— Despre amor, căsătorie și femeii. —

— Nici o melodie mai dulce și mai plăcută pentru fetițele fidanțate, decât ceea a popii, cu — «*Iscia dămțuiește!*»

— Femeile sunt niște comercianți, dar în prăvăliile lor nu au decât numai un fel de marfă: *amor*, cu care înainte de căsătorie fac comerț *en detail*, iar după căsătorie *en gross* — până la totala eshauriare.

— E mare deosebirea întră arbori și unele femei; frunzele arborilor se usucă cu timpul, vorbele acestora însă rămân pururea *verdi*.

— În ale sgomotului numai un singur instrument întrece gura femească și acela e — *toba satului*.

— Unele femei când merg la cununie sunt mai smerite decât vulpea prinsă în cursă, iar de la cununie se întorc cu aerul gendarmului ce a prins pe un hoț de codrii.

— Cine nu cunoște pe femei, acela nu cunoște «*pomul cunoștinței binelui și a răului*».

— Amorul la femei e ca puhoiul de apă; deacă îi puni stavilă, *erumpe pe unde nici nu gândești*.

Coconița Zorinca în lojă.

— Ah, eroul cădu rănit, și ea — *naiva* — nu să-l sprijinească în brațe!?

— Lucru neexplicabil, că ați *numai pe bină* mai poți vedea câte-o cununie!?

— Piesa aceasta e o adevărată cunună de flori, împletită cu atâta măiestrie de cătră drăguțul de Coșbuc. Mă mir de inspirațiunea lui, ca om căsătorit!? Ori dora și *după căsătorie* e posibil a se scrie *piese amoröse*?

Dela Sibilü.

A. Fost'ai la conferența reprezentanților institutelor noastre de credit, ținută în Sibiiu la 25 iunie n.?

B. Cum nu? Fost'am, fost.

A. Aü fost mulți de față?

B. Vr'o 70 de directori esecutivi și un juriconsult.

A. Ore pentru ce și juriconsult?

B. Pentru că une-orii și întră oi să află câte-un țap.

Dela concertul din Sibilü.

Un director esecutiv: Care 'ți-a plăcut mai bine dintre cântări?

Juriconsultul: Ștropa a 12-a *din programă*, care sună:

Lăcătare, fă-mi lăcate,
Fă-mi lăcate mi și mi,
Să astup la gure sparte,
Să mă scap de viclenii.

Din Geografie.

Dascălul: Auđit-ai tu, mă Gligore, despre Vidra de sus?

Elevul: Pe *vidra* din sus a pușcat'o alaltă-erü șumarul prin fole.

II.

«Controla».

«Controla» cere-abonament
De la cutare abonent;
Iar el răspunde scurt și clar:
«Vă dau tot costul la moment,
Dar dați-mi și voi onorar
Că v'am cetit al vost diar.

III.

Așa stă scris. . . .

Eū staū sē rid de câte-aud:
«Jidaniū vin din nord spre sud! . . .»
Dar lasă vină, frați Români,
C'asa le stă scris în Talmud! . . .
Că de suntem noi astăzi sud
Și nord putem sē fim noi mâni
Sē le-arătăm scrisa 'n Talmud —
Sē-și ieie calea cătră sud! . . .

R.

Știri teribile.

* *Curiosum*. Anunțăm cu plăcere on. cetitorii ai noștri, că Tare Inalt Sfințenia Sa, Colac, noul Vlădic cărncredincios archipăsăresc s'a îndurat prea grațios a ne pune la dispoziție colosala de prețioasă sa *fotografie* și așa în numărul viitor vom putea prezenta curioșilor noștri cetitorii și prea curioșelor noastre cetitoare pe cea mai înaltă Sfințenie archipăsărească.

* *Vai de noi!* Într'un număr trecut al «Revistei Orăștiei» s'a anunțat despre un *jalnic* (f) viitor al națiunei, și cum nu, când «Tribuna» ne vestește, că cu ocaziunea serbărilor memoriei marelui Andreiū, părintele *Ghibu* din Sibiiū a — *orbit* (v)?! . . .

* *Adevărat să fie?* Óre adevărat să fie, ce ne spune „Tribuna” din Sibiiū, că adevărat rectorul seminariului *românesc* din Oradea-Mare, d-nul *Dr Laurán Guszi* ar fi demisionat din postul seu, lăsând de acum înainte pradă valachismului acest *foclar unguresc*? . . . Noi încă nu știm cu siguranță, dar vom trimite momentan pe d-nul *Hilarion Scriba*, raportorul archipăsăresc, pentru ca să-l intervieveze pe *Măria-Sa* și astfel în n-rul proximo vom putea prezenta cetitorilor noștri rezultatul interviului.

* *Nou doctor Român*. D-nul *Alesandru Mihuța*, catichet în „Cimișoara” de ani de zile a umblat pe la dascălul *Sála* din Vășcău, împrumutând de la acesta întreaga colecție a „*Calicului*”, spre profundă studiere. Precum suntem informați, d-nul *Mihuța* a și făcut *doctoratul* din acest bogat studiu în zilele acestea la universitatea din Sibiiū înaintea comisiei constatătoare din rectorul *Popa*, membrii *Dr. Annariū* și *Urzica Scandalografescu*. După promovare a fo-t foarte țapăn

aplaudat din partea cucónei *Gurădulce*, iar *Martin* a dat un concert cu ur-u în onórea noului „doctor”. — Felicitările nóstre!

TELEGRAME.

Sant-Iago-di-Cuba, la 8 iulie n. Locotenentul *Beū*, după o amărită floccială din partea americanilor a părăsit ađi insula, preferind a mânca mai bine mămăligă cu lapte în *Tilișca liniștit*, decât cafea de Cuba în *San-Iago* — floccit.

Sibiiū, la 30 iunie n. Sortarea obiectelor adunate de «*Reuniunea femeilor române*» de aici s'a efectuat ađi. Tóte Redacțiunile românești din țara «de dincóce» au avut cumpărate losuri cu wagóne. «*Telegraful Român*» a câștigat statua lui *Brote*, turnată în mămăligă; «*Tribuna Poporului*» fotografia lui *Dr Dăian*; «*Unirea*» a câștigat paroca lui *Lengheru* din *Arad* pe sama redactorului *Dr Victor Smigelski*; «*Tribuna*» fotografia lui *Russu-Șirianu* încadrată în mărgăritare de cașcaval; iar «*Vulturul*» a câștigat «*binecuvântarea*» arhiepiscopescă din Sibiiū.

Arad, la 7 iulie n. Aici a urmat sezonul dragoste. «*Tribuna Poporului*» și de și declară amor directorului protosinzel *Hamșea*.

Simestrul al II-lea 1898.

Tulaī Dómne! Espirat'a primul simestru și eū încă tot nu m'am săturat de umor și satiră, întocmai cum nu se satură țiganul de mămăligă cu lapte. Eū, iubiților și iubitelor, nu sum omul reclamului, nici n'am obiceiul prost de a mă lăuda, dar în fine nici drept n'aș avea să mă laud, că doră nu sum eū «*veteranul și președintele pressăi*»; ma din contră, eū mă plâng că-mi merge foarte bine și esclam cu țiganul: „Tulaī Dómne, că per în bine!”

Archipăsăreasca mea *Majestate* i-și permite prea grațios a esmite acțiū *prospete* pe al 2-lea simestru din arsenalul archipăsăresc. O acție costă numai 3 fl., iar venitul după fiecare acție e colosal, deoarece în tótă săptămâna pot tăia acționarii cuponul, care cu tantieme cu tot face: 8 pagini de umor curat și satiră veritabilă, în valută archipăsărească.

Deci, reū econom național e acela, care nu se îmbuldește la astfel de acțiū.

Să vă mai spun o taină, dar numai așa întră patru ochi, că nucumva să se tradeze secretele militare ale americanilor.

Ce credeți d-vóstră, pentru ce înving mereū americanii? Pentrucă părintescul guvern diu *Washington* a procurat pe sama fiecărui soldat câte-un exemplar din «*Vulturul*» și așa ei cetindu-l, merg veseli în luptă.

Frații spanioli perd mereu. Causa? Nu procură «*Vulturul*».

Baronul *Vasilco*, marele naționalist bucovinean, avu curagiul să spună în delegațiunii verde 'n față Kohn-patrioților, că prea departe merg în persecutarea naționalităților, și ce credeți? Ore ar fi avut el un asemenea curagiū, deacă n'ar fi fost inspirat de resboi-nicul adjutant sergentul Matraguna al «*Vulturului*»?...

Î-mi vin o sumedenie de plânsori din toate părțile lumii, până și de la polul sudic, că nația perde mereu procesele, fiindcă advocații nu sunt destul de isteți. Causa? Nu cetesc «*Vulturul*», unde ar putea să se pricopsească mult din perlele iuridice ale Drului Hodoronc.

Iestimp aū căduť o grămadă de studenți la esamene și ore mirare e, când ei, bieții, neavând «*Vulturul*» n'aū avut fericita ocaziune de a asculta prelegerile Drului Spaima?...

Încă una la și: Chiar în momentul acesta primii o comandă din China ca să trimit guvernului chinez 16 wagone din «*Vulturul*». Din aceasta comandă să vede mai clar ca sorele nóptea, că bieții chinezi se pregătesc de un crâncen răsboiū de rezistență.

Acum decī, judecați d-vóstră, iubitelor și iubiților, că ore o bunăstare și o fericire permanentă póte să existe fără «*Vulturul*»?

Eū nu vė îndemn la abonare! Faceți precum veți afla mai bine, dar datorința morală am avut să vė ilustrez starea lucrurilor și astfel să-mi spēl mánile ca Pilat din Pont.

Atáta însă am să vė mai adaog, că toate statele vecine, dar mai ales Germania aū mobilizat pe toți culegătorii de tipografie din Lipsca cu scopul de a-i trimite aici la Grosswardein spre a culege «*Vulturul*».

Abonați decī «*Vulturul*», deacă doriți o permanentă fericire; iar deacă nu-l abonați, pentru mine e cu atât mai bine, că și așa de abia pot să joiesc cu multele comande din America și China.

Of, ce lucruri minunate o-sē apară de acum înainte în «*Vulturul*»! Care nu-l are și vrea să se convingă, împrumute-l dela președintele Statelor Unite, d-nul *Mac Kinley* (adresa: Washington, II. str. Missisipi nr. 1264892843, etagiul 2468, ușa 9999.), saū de la Majestatea Sa *Hu-Lu-Mu-Cu-Su-Ru-Cing Ciang-Ciong-Ceng*, Împăratul chinezilor (adresa: Peking, strada moimei nr. 00.).

Dumneđu cu voi și binecuvântarea mea archipăsărească asupra d-vóstră!

Vulturul.

Notabene: Salutare d-nului protopop *Pap Pišta* din Baia-Sprie!

Tram, tram, tram!!!

Porumbac. Din cele trimise, numai monografia Avrigului e bună. Credem, că în numărul viitor va apărea. Celelalte sunt fórt slab.

T. Nonu. (Moneasa). De mult am înțeles despre șicanele ce țise fac pe nedreptul, dar am tăcut până

acuma, așteptând se avem la mână date positive, că apoi se putem da cu tromful de dubă cât se sune ma a cea verde. Pentru un preot făcut pentru disponibilitate, d-ta, care stai acolo cu cinste de vr'o 12 ani, nu poți fi delaturat numai iac' așa per șundam-bundam. Ești ales pe basa legilor nóstre bisericești și tot pe basa acestor legi ai să stai în parochie până-când vei vroi. Deacă însă și se va face vr'o nedreptate, nu merge prea departe cu modestia, ci ne scrie nouē, căci n'a perit areopagul vulturesc. Preotul disponibil, făcut din un simplu birėu, stee în parochia sa, și nu aleagă în parochii ca țiganul în perele cele moi; ori deacă nu-ı place acolo, poftească în diecesa lui *Colac*, că aici sunt mai multe parochii vacante. Decī curagiū numai și perseveranță. Vederemo! — Salutări próspete!

D. T. Ne scrii, că pe căldura aceasta «*Vulturul*» sē-și mai stringă ghiarēle. Te asigurăm, că în curēnd le va stringe, dar pe după capul d-tale.

Simion (V. D.). Te plângi, că n'ai nici sare în casă. Apoi de ce nu imitezi pe Lot și sē poruncești nevastei d-tale ca să se uite îndărăpt? Da deacă bunul Dumneđu va face și acuma minune, dăruindu-ți sare și scăpându-te de belea?!

Baicu. (B.) Acceptăm, dar sub condițiunea de a fi punctual. — Salutare!

P. Călciumariu (Pöstyén). Dorința și se împlinește. Să te înloci sănētos! Jupânul *Schmerzenherz* te blastemă, că «*Se lasa thu rheuma din picioarele tho în Pöstyén pe sama neamoloı meı!*» — Servus Petre dragă!

X. Für immer untauglich!

Omicron. Deacă strofa primă n'ar fi așa de răa ca cea ultimă și deacă ambele ar fi mai bune decât cea din mijloc, atunci poesia d-tale ar fi bună de publicat.

V. Damsia (Bruck a/d. Leyth.) Succes bun și cordiale salutări infanteristului *Micula Strēmbii!*

Limbistul. De la cuvēntul «*loco*», după filologul *Moș-Gl'dariu* din Broscopolea, se derivă cuvintele *locomotiv* și *locotenent*.

V. V. A. (R.) Dr *Hodoronc*, renumitul avocat archipăsăresc e de presinte disponibil, fiindcă tribunalul ține ferii. El te va apăra bucuros și pentru o părechē de găini.

Prețuri moderate.

La bereria lui

Mâncări gustuóse.

M a r t i n D o b r á n s z k i

fost „Wittman“

în ARAD, strada Forray.

Promite o atențiune deosebită pentru publicul românesc.

Bere escelentă.

A R A D.

Vinuri bune.